

Č. j.: MPSV-2021/366

Žádost o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím informací týkající se odměn vyplácených v roce 2020

Dotaz ze dne 2. 1. 2021

Odpověď

Ministerstvu práce a sociálních věcí bylo dne 2. 1. 2021 doručeno Vaše podání, které se dá rozdělit do dvou částí.

V první části na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSPI“), žádáte o informace ohledně odměn, které byly v MPSV vyplaceny v roce 2020, konkrétně:

- 1/ celková výše odměn a průměrná výše odměny
- 2/ výše odměn připadající na jednotlivé odbory
- 3/ výše odměny vyplácených sociálním zařízením a na základě kterého právního předpisu.

Druhá část podání je běžným dotazem, ve kterém požadujete sdělit *„který zákon ukládá povinnost daňovým poplatníkům financovat sociální služby a proč si sociální služby nehradí jejich klienti, resp. jejich děti“*. Dále se dotazujete *„proč byl přijat zákon o tzv. náhradním výživném, když je uzákoněna povinnost o vzájemné vyživovací povinnosti mezi předky a potomky navzájem, což se týká i pěstounské péče poskytované prarodičem“* a *„proč není zákon uplatňován a je požadováno po daňových poplatnících hradit tzv. náhradní výživné, které, jak vyplývá z tisku, nebude vymoženo po plátcích a náklad jde k tíži daňových poplatníků“*.

K první části Vašeho podání (ve věci otázek dle ZSPI) Vám sdělujeme:

ad 1)

celková výše odměn státního rozpočtu v roce 2020 byla 67 363 990 Kč,
průměrná výše odměny na jednoho zaměstnance za rok 2020 byla 43 714 Kč.

ad 2)

výše odměn připadající na jednotlivé odbory MPSV v roce 2020:

odbor A	1 415 826 Kč
odbor B	2 716 668 Kč
odbor C	3 857 151 Kč
odbor D	3 061 000 Kč
odbor E	433 000 Kč
odbor F	1 438 201 Kč
odbor G	1 911 085 Kč
odbor H	2 336 400 Kč
odbor I	1 102 551 Kč
odbor J	1 957 130 Kč
odbor K	552 300 Kč
odbor L	2 754 000 Kč
odbor M	697 000 Kč
odbor N	1 976 375 Kč
odbor O	2 214 175 Kč
odbor P	3 242 936 Kč
odbor Q	854 000 Kč
odbor R	1 991 250 Kč
odbor S	453 200 Kč
odbor T	3 070 066 Kč
odbor U	2 115 700 Kč
odbor V	428 000 Kč
odbor W	1 280 225 Kč
odbor X	15 680 113 Kč
odbor Y	2 310 088 Kč
odbor Z	2 675 000 Kč
odbor AA	1 680 800 Kč
odbor AB	753 800 Kč

ad 3)

MPSV nedisponuje údaji o reálně vyplacených odměnách konkrétním zaměstnancům, ale pouze o celkových požadovaných částkách po MPSV za danou sociální službu.

Výše odměny pro výpočet dotace za hodinu práce ve ztíženém pracovním prostředí činí:

I. V sociálních službách, kde byla prokazatelně zjištěna nákaza koronaviru, nebo byla uvalena karanténa příslušnou hygienickou stanicí na celou sociální službu, případně bylo přistoupeno k „dobrovolné“ karanténě na základě rozhodnutí zřizovatele či statutárního orgánu:

a) 235 Kč/1 odpracovanou hodinu, pokud výkon sjednaného druhu práce spočívá v poskytování sociálních služeb podle § 109 nebo § 116 odst. 1 písm. a) a c), dále pak dle § 115, písm. d) a e) zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.

b) 115 Kč/1 odpracovanou hodinu, pokud sjednaný druh práce spočívá v soustavném výkonu provozních, výrobních a řemeslných prací v prostředí spojeném s možným rizikem nákazy u poskytovatele sociálních služeb podle zákona o sociálních službách (tedy pro všechny ostatní zaměstnance, kteří nejsou vyjmenováni v předchozím bodu).

II. V sociálních službách, kde nebyla zjištěna nákaza koronaviru nebo nebyla uvalena karanténa:

a) **59 Kč/1 odpracovanou hodinu**, pro všechny zaměstnance v sociálních službách, bez ohledu na jejich pracovní zařazení.

K hodinové sazbě budou automaticky připočteny i zákonné odvody zaměstnavatele (tj. super hrubá mzda), dotace tedy bude poskytnuta ve výši super hrubé mzdy. Pokud zaměstnanci odpracovali více hodin, než je stanovena v běžném pracovním fondu (např. přesčasové hodiny) lze započítat do žádosti i tyto hodiny.

Dotiční řízení MPSV bylo vyhlášeno v návaznosti na: přijaté usnesení vlády ze dne 7. 5. 2020, č. 519; § 104, odst. 3, písm. c) zákona č.108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“) a zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů.

Mimořádné dotace MPSV sociálním službám v souvislosti s epidemií v roce 2020		
Mimořádné dotace sektoru sociálních služeb (realizované a vyplacené v souladu § 104 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách)	Částka	Počet podpořených služeb (z celkového počtu cca 5.800 služeb)
Dotace na odměny pracovníků soc. služeb za práci v období 13. 3. - 31. 5. - 1.kolo + 2. kolo = PROGRAM PODPORY C	2 033 705 737 Kč	4.406 služeb
Dotace soc. službám na pokrytí vícenákladů a výpadku zdrojů v důsledku epidemie - 1. kolo + 2. kolo = PROGRAMY PODPORY D a E	1 623 729 249 Kč	1. kolo 2.409 služeb, 2. kolo 3.695 služeb
Dotace MPSV na základě individuálních žádostí sociálních služeb o pomoc v mimořádné epidemické situaci - "1. kolo" + "2. kolo"+ „3. kolo“	113 928 744 Kč	Podpořeno 311 poskytovatelů na 503 služeb
CELKEM výše finanční podpory:	3 771 363 730 Kč	

K druhé části Vašeho podání na základě podkladů doručených z věcně příslušných odborů MPSV sdělujeme:

K dotazu „ *který zákon ukládá povinnost daňovým poplatníkům financovat sociální služby a proč si sociální služby nehradí jejich klienti, resp. jejich děti*“.

Vaše domněnka, že klienti sociálních služeb nic za tyto služby neplatí, je mylná. Financování sociálních služeb v ČR je vícezdrojové. Jedním ze zdrojů financování sociálních služeb, především pak služeb sociální péče, jsou i úhrady klientů, kdy například klient pečovatelské služby platí 130,- Kč za hodinu poskytování pečovatelské služby. Stejně tak platí úhrady i klienti domovů pro seniory. Bližší informace o výši

úhrad klientů naleznete ve Vyhlášce 505/2006 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o sociálních službách. Klienti tedy platí za poskytnutí sociálních služeb ze svých zdrojů. Nicméně nákladovost služeb dosahuje vyšší úrovně, než je schopen v plné výši uhradit, například osamělý senior, jehož jediný příjem je nízký starobní důchod. Proto je zapotřebí na krytí nákladů těchto služeb, jejichž existence je v rámci civilizovaného světa standardem, využít i další, například veřejné zdroje, ať už prostředky státního rozpočtu, nebo prostředky z rozpočtů samospráv, obecně tedy finanční prostředky, které mají svůj původ v daních, odváděných občany naší země.

K Vaším otázkám: „Proč byl přijat zákon o tzv. náhradním výživném, když je uzákoněna povinnost o vzájemné vyživovací povinnosti mezi předky a potomky navzájem, což se týká i pěstounské péče poskytované prarodičem.

Proč není zákon uplatňován a je požadováno daňových poplatníků hradit tzv. náhradní výživné, které, jak vyplývá z tisku, nebude vymoženo po plátcích a náklad jde k tíži daňových poplatníků. Který stát tento způsob řešení neplacení výživného uzákonil?“ sdělujeme:

Návrh zákona o náhradním výživném pro nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) byl Vládě ČR předložen na základě Plánu legislativních prací vlády na rok 2019 a Programového prohlášení vlády a řeší především situaci rodin s dětmi, které se vlivem nehrazení výživného ze strany povinného rodiče mohou dostat do nepříznivé sociální a finanční situace. Účelem náhradního výživného je tak finanční pokrytí výpadků příjmů rodiny, v níž nezaopatřené dítě žije, a to nad rámec současných sociálních dávek a umožnění realizace práva na výživné, které je dáno zákonem. Pokud nelze toto právo ze strany oprávněné osoby (dítěte) realizovat, je důvodné ze strany státu realizaci tohoto práva zabezpečit tak, aby nedošlo ke stavu, kdy základní práva dítěte (právo na výživné), jež jsou zakotvena v nejrůznějších mezinárodních dokumentech, jako je např. Úmluva o právech dítěte, nejsou naplněna.

Stanovování vzájemné vyživovací povinnosti je primární odpovědností Ministerstva spravedlnosti (dále jen „MSP“), stejně tak jako vymáhání výživného. Ministerstvo práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) se dlouhodobě problematikou neplacení výživného zabývá, a především jeho důsledky. MPSV zpracovalo návrh zákona o náhradním výživném, který reaguje na důsledky situace, kdy dítěti není ze strany povinného hrazena stanovená částka výživného. MPSV si je vědomo, že pokud se nebudeme vážně zabývat rovněž opatřeními v oblasti primární úpravy občanského práva, zejména v oblasti jeho aplikace, a dále opatřeními vedoucími k efektivnějšímu vymáhání pohledávek na výživném, nedojde k systémovému zlepšení situace rodin s dětmi, kde rodič neplní řádně svou vyživovací povinnost. Proto MPSV ve spolupráci s MSP jako řešení dané problematiky navrhlo balíček legislativních a nelegislativních opatření na zlepšení vymáhání výživného. MSP předložilo novelu občanského zákoníku a dalších souvisejících zákonů na podporu zlepšení vymáhání výživného.

Jak již bylo zmíněno výše, MPSV disponuje portfoliem nástrojů z oblasti sociální politiky. Tyto nástroje jsou určeny pro řešení „dohodnutých“ sociálních událostí. Jedním z takových nástrojů jsou dávky, které fungují na jasně daných principech. MPSV reagovalo svým portfoliem nástrojů, jimiž je dávka a připravilo zákon o náhradním výživném. Smyslem náhradního výživného je finanční pokrytí oprávněné

osoby, po zákonem stanovenou dobu, již není výživné povinnou osobou hrazeno nebo je hrazeno pouze částečně. Podmínkou nároku na náhradní výživné bude probíhající exekuce na výživné, kterou stát jasně deklaruje ochotu pomoci těm rodinám/osobám, které svou situaci řeší aktivně a zodpovědně. Nadto je v zákoně zakotven princip „vymáhání poskytnuté dávky náhradního výživného“ po povinné osobě, jímž nezbavuje povinnou osobu zodpovědnosti hrazení výživného, naopak motivuje povinné osoby hradit stanovené částky a nebýt dlužníkem vůči státu.

S pozdravem